

SFS 1999:425

Utkom från trycket
den 16 juni 1999

Lag om ändring i tullagen (1994:1550);

utfärdad den 3 juni 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om tullagen (1994:1550)²
dels att i 31, 67 och 119 §§ ordet "Generaltullstyrelsen" samt i 7, 9–16, 19, 20, 22, 23, 25, 26, 37, 38, 40, 41, 44, 47, 48, 55, 56, 57 a, 58–62, 66, 67 a–71, 74, 75, 77, 78, 94, 96, 98, 99 a, 111, 113 och 118 §§ ordet "tullmyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Tullverket" eller i förekommande fall "Tullverkets",

dels att i 13 och 78 §§ ordet "myndigheten" samt i 66 § orden "denna myndighet" skall bytas ut mot "verket",

dels att 107 § skall upphöra att gälla,

dels att 2, 21, 57 b, 57 d, 64, 91, 99, 100–105 och 108–110 §§ skall ha följande lydelse.

2 § I denna lag förstås med

det svenska tullområdet: Sveriges landområde och sjöterritorium samt luftrummet däröver,

EG:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2913/92,

EG:s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,

tredje land: område som inte omfattas av EG:s tullområde,

tullklarering: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som angetts till godkänd tullbehandling.

förtullning: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som deklarerats för övergång till fri omsättning.

I övrigt har uttryck som används i denna lag samma innebörd som i förordning (EEG) nr 2913/92.

Med tullagstiftningen förstås såväl EG:s bestämmelser som svenska tullförfattningar.

¹ Prop. 1998/99:79, bet. 1998/99:SkU19, rskr. 1998/99:242.

² Senaste lydelse av

9 a § 1996:703	67 b § 1996:703	99 a § 1996:703
38 § 1997:1046	69 § 1997:505	118 § 1997:1063.
57 a § 1996:703	71 § 1997:505	
66 § 1996:703	74 § 1997:1031	
67 a § 1996:703	75 § 1997:505	

21 § Tullverket skall ompröva ett beslut i en fråga som kan ha betydelse för tulltaxeringen om den tullskyldige begär det eller om det finns andra skäl. Ytterligare regler om omprövning av tull finns i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

Bestämmelserna i denna lag och i tullagstiftningen i övrigt om omprövning av beslut om tull gäller även tulltaxeringsbeslut i övrigt samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift. Att omprövning av sådana beslut skall ske om de överklagats framgår av 104 och 106 §§.

57 b §³ Beslut om öppnande med stöd av 57 a § av brev och andra sådana försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av chefen för en tullregion eller efter dennes förordnande av någon annan tjänsteman vid tullregionen.

57 d §⁴ Under de förutsättningar som anges i andra stycket får chefen för en tullregion besluta att postförsändelse som väntas till viss postanstalt, och som kommer från tredje land, skall hållas kvar av postbefordringsföretaget när försändelsen kommer in till postanstalten. Ett beslut skall meddelas att gälla viss angiven, kortare tidsrymd.

Förutsättningarna för ett beslut om kvarhållande är

1. att det finns anledning anta att sådan postförsändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (1960:418) om straff för varusmuggling, samt

2. att ett sådant beslut är nödvändigt för att det avsedda resultatet skall uppnås.

Ett beslut om kvarhållande får verkställas omedelbart men skall snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

64 § Om det finns anledning att anta att en uppgift som lämnats enligt tullagstiftningen inte är riktig, får Tullverket anlita särskild sakkunnig för att få fram den upplysning som behövs. Om uppgiften visas vara oriktig, är den som lämnat uppgiften skyldig att stå för kostnaden för den sakkunnige. Sådan skyldighet föreligger dock inte, om den oriktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna med mer än tio procent.

Tullverket får anlita särskild sakkunnig även när en uppmaning att lämna uppgift eller handling rörande en vara inte har följts. Den som rätteligen skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen skall stå för kostnaden, om verket inte beslutar annat.

Om Tullverket haft kostnad som enligt första eller andra stycket någon annan skall stå för, skall denne enligt beslut av Tullverket ersätta staten dess kostnad. Vad som sägs i 37 § om indrivning av tull skall gälla även sådan ersättning.

91 §⁵ Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombudet

³ Senaste lydelse 1996:703.

⁴ Senaste lydelse 1996:703.

⁵ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

som avses i 100 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Innan beslut fattas om påföring av tulltillägg eller förseningsavgift skall den tullskyldige om möjligt ges tillfälle att yttra sig.

Underrättelse om att Tullverket överväger att påföra tulltillägg eller förseningsavgift får ske genom överföring av elektroniskt dokument.

99 §⁶ När Tullverket med stöd av tullagstiftningen förelägger tullskyldig eller annan att vidta åtgärd som behövs för förtullning eller annan tullklarening eller för Tullverkets kontrollverksamhet, kan vite föreläggas. Finns det anledning att anta att den tullskyldige eller, om den tullskyldige är juridisk person, ställföreträdare för den tullskyldige har begått brott, får den tullskyldige inte föreläggas enligt 68 § vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den gärning som brottsmisstanken avser.

Vite kan även föreläggas, om någon underlåtit att lämna uppgift eller inge handling enligt föreskrift i tullagstiftningen eller att fullgöra skyldighet som föreskrivs i 62 § eller med stöd av 65 §.

Vite får inte fastställas till lägre belopp än femhundra kronor eller högre än femtusen kronor.

Bestämmelsen i 36 § tillämpas även i fråga om viten.

100 § Hos Tullverket skall finnas ett allmänt ombud. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut i sådana ärenden som avses i 102 och 106 §§.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.

101 § Ett beslut av Tullverket enligt denna lag eller enligt bestämmelser som meddelats med stöd av lagen eller enligt tullagstiftningen i övrigt, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Tullverkets beslut om revision enligt 70 § får inte överklagas.

Föreskrifter om överklagande av Tullverkets beslut om föreskrifter med stöd av ett bemyndigande enligt denna lag meddelas av regeringen.

102 § Om överklagande enligt 101 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull samt avgift enligt 10 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskyldigheten eller den anmälningsskyldighet som anges i 9 § uppkom. Om beslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskyldigheten eller anmälningsskyldigheten uppkom får överklagandet dock, om tiden

⁶ Senaste lydelse 1997:1031. Ändringen innebär bl.a. att fjärde och sjätte styckena upphävs.

för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då den tullskyldige eller anmälningsskyldige fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket omprövats får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskyldigheten eller anmälningsskyldigheten uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då den tullskyldige eller anmälningsskyldige fick del av omprövningsbeslutet.

En tullskyldigs eller anmälningsskyldigs yrkande i fråga om tulltillägg eller förseningsavgift skall prövas, oavsett tidsfristerna i första och andra styckena, om beslutet om den tull som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller, om det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den tullskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp och handläggas av Tullverket.

En tullskyldig eller anmälningsskyldig får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

103 § Tullverket skall pröva om den tullskyldiges eller anmälningsskyldiges överklagande har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall Tullverket avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att Tullverket har lämnat en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till Tullverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen.

104 § Om överklagandet inte avvisas enligt 103 §, skall Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

Ett överklagande förfaller, om Tullverket ändrar beslutet så som den tullskyldige eller anmälningsskyldige begär.

Om Tullverket ändrar beslutet på annat sätt än den tullskyldige eller anmälningsskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får Tullverket lämna den tullskyldige eller anmälningsskyldige tillfälle att återkalla överklagandet.

105 § Ett överklagande som inte avvisas enligt 103 § eller förfaller enligt 104 § skall tillsammans med handlingarna i ärendet överlämnas till den domstol som skall pröva överklagandet. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas utan föregående omprövning.

108 § Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 102 eller 106 §, får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse skall ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då han fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om han

inte fick del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

109 § Bestämmelserna i 6 kap. 9–15 §§, 16 § andra och tredje styckena samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar vid överklagande av beslut som avses i 102 och 106 §§. Vad som i nämnda bestämmelser sägs om Riksskatteverket skall gälla det allmänna ombudet och vad som sägs om skattemyndighet Tullverket.

110 § I artiklarna 7 och 244 i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om verkställighet av beslut som överklagas.

Beslut om skönstulltaxering, tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull skall gälla omedelbart. Detsamma gäller annat beslut av Tullverket som meddelats enligt tullagstiftningen eller enligt föreskrifter som utfärdats med stöd av tullagstiftningen och som inte innebär att målet eller ärendet avgörs.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999. Äldre bestämmelser gäller dock beträffande överklaganden som före ikraftträdandet kommit in till den myndighet som fattat det överklagade beslutet. Beslut som före ikraftträdandet överklagats hos Generaltullstyrelsen skall efter ikraftträdandet prövas av Tullverkets chef eller den som han sätter i sitt ställe.

På regeringens vägnar

LARS-ERIK LÖVDÉN

Ted Stahl
(Finansdepartementet)

